GENÇ Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.
Aralık 2007 - Sayı 8

CAFCAF

erke dönergecinin kökenindeki irticayı bulan dergi

usta çizer Vehip sinan'a hürmetlerimizle

Millette denge kalmadı!

kartonpiyer

piyerkarton@yahoo.com

Bir Roman Yazamadım Gün Akşam Oldu

Geçen gün kütüphanemdeki kitaplara yeni parmak izleri bırakmak için mesai yaparken birden arkadaşlarımın kaleme aldığı kitapların profilindeki değişmeyi fark ettim. Evvelden şair bereketi olan bir arkadaş portföyüne sahipken ne olmuşsa şair sayısına kıran girmiş, ortalık roman yazmış, roman yazıyor olan ve roman yazacak olan bir kitle ile dolmuştu. (Dolmuş dedim de, şu parayı uzatır mısınız? Bankalar durağında ineceğim.) Bu gelişmeyi Türk şiiri adına bir şans, bir fırsat, bir talih olarak değerlendirmek de mümkün elbette. (Etti üç.) Her sekiz sıfır yenilgiden sonra yinelenen "Şimdi gerçek taraftar ortaya çıkacak" sloganını buraya adapte edip, "Şimdi gerçek şair kim anlaşılacak" diyebiliriz mesela.

Ancak benim roman yazamama maceram, kütüphanemdeki parmak izi bırakma operasyonuyla başlamadı. Nitekim kollarımı sıvayıp roman yazamadığım ilk günlerde ilkokul dördüncü sınıf öğrencisi idim. (Belki de kollarımı sıvamamam gerekiyordu. Dostoyevski'nin hayatını okuduğum hiçbir kaynakta kollarını sıvadığına ilişkin bir bilgiye rastlamadım. Aradan yirmi küsur sene geçti. Acaba kazağımın kıvırdığım kollarını bileklerime doğru tekrar açsam roman yazmayı başarır mıyım?) O zamandan beri istikrarlı bir şekilde roman yazamama eylemini sürdürüyorum. Oysa sizin de gördüğünüz gibi herkes ben değil. Ortalık az zamanda çok roman yazan insanlar dolu.

Emin olun yazamadığım roman dosyalarının çokluğu yüzünden bilgisayarıma ek rem almak zorunda kaldım. Bütün bunları niye yazıyorum? Madem ki işsiz olduğumu Cafcaf'a yazdıktan kısa bir süre sonra iş bulmuşum, belki tez zamanda antitezler içeren sentezlerle yüklü bir romana imza atmış olurum diyorum.

Buna rağmen moralimi bozmuş değilim. Yazamasam da canım sağolsun. Ben de okur olarak Türk romanına hizmet ederim. Elbette okur olmak, yazar olmak kadar havalı bir iş değil. Mesela yazarların imza günü oluyor ama okurların düzenlediği imza günleri olmuyor. Düşünsenize ben okur olarak kitap fuarına gidiyorum ve filanca standda beklemeye başlıyorum. Sonra yazarlar gelip benden imza alıyorlar. Yok öyle bir şey. Ancak bunun da sebebini biliyorum. Türkiye Yazarlar Birliği var ama Türkiye Okurlar Birliği yok. Ondan oluyor bunlar. Yine de bu kadar yazara bir de okur lazım değil mi?

CAFCAF

sayı 8 / aralık 2007

genç dergisi'nin mizah hizmetidir

Altınoluk San. Tic. A.Ş. adına sahibi ve yazı işleri müdürü: **M. Lütfi Arslan** Yayın Editörü: **Asım Gültekin**
Yayın Kurulu: **Bünyamin Yılmaz, Turgut Yılmaz, Yusuf Kot, Faruk Günindi** Yazar ve çizerler: **Cemal Satkın, Niyazi Çol, Ahmet Ercan, Volkan Akmeşe, İsmail Bahat, Murat Yılmaz, Çağrı Cebeci, Suavi Kemal Yazgıç, Ahmet Murat, Yusuf Turan Günaydın, Bülent Ata, Numan Kodal, Adem Mermerkaya, Ahmet Altay, Sadık Pala, Yasir Eryılmaz, Ö. Faruk Dönmez, Ahmet Kesgin, Şafak Tavkul, Kerem Abadi, Ufuk Kayabaşı, Nurettin Durman, Mehmet Keskinkılıç, Necmettin Çanak, Murat Karaca, Hakan Albayrak, Ulvi Alacakaptan, Mehmet Doğan, Hicabi Kırlangıç, Yüce Yılmazoğlu, Murat Gök, Mustafa Alcan, İbrahim Demirci**
Konsept Danışmanı: **Ufuk Kayabaşı**
Baskı-Cilt: **Erkam Matbaası**
Tel: **0212 671 07 00 (185)** Fax: **0212 671 07 48** E-posta: **cafcaf@gencdergisi.com**
Adres: **Organize San. Böl. Turgut Özal Cad. No:117/2c İkitelli/İST.**

Mevlana yılında yine dönmeyi abarttık, okumayı her zamanki gibi unuttuk!

Mevlana'nın beş kitabını Türkiye'de hiçbir kitapçıda bulmanın mümkün olmadığı bir Mevlana yılını eda ettik!

semanın'da yarışması yapılır yakında şükür yıl bitti!

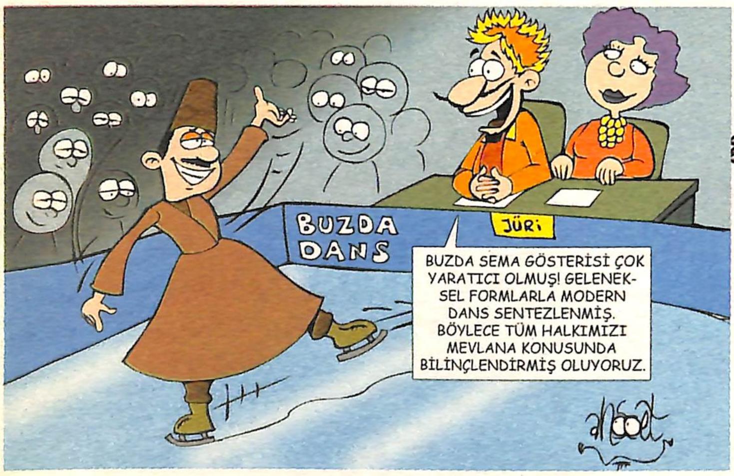

mevlana yılında türkiye'de mevlana'nın kitaplarını bulmak imkansız!

var mı mevlana şekeri gibisi!

Mevlana kalkıp gelse!..

irfan ekinci

Derin Düşmanlık

Pek Muhterem Cafcaf Okuyucuları!

İbrahim Demirci Erzurum'da talebe iken orada Millî Türk Talebe Birliği namına çıkan "Talebe" namında bir mevkuteyi bendenize –eski hocasına- postayla gönderir idi. Bendeniz Cahit Zarifoğlu merhumun ismiyle evvelâ Talebe'nin sağ üst köşesine yerleştirilmiş bir iktibas vesilesiyle tanıştım. Orada "Abdülhamid'e ölüm (Maymun) / Maymuna ölüm (Abdülhamit)" yazılı idi; okudum, bir daha okudum, bir daha okudum ve ezberleyivermiş oldum.
o zamana dek şiirlerine pek de bakmadığım Zarifoğlu'ya alâka hissetmeme ve muhabbet kesbetmeme vesile olmuştur. Allah gani gani rahmet eylesin, merhum şairimiz, burada memleketimizin pek büyük ve acı bir hakikatini tespit ve teşhis edivermiştir. Malûmunuz, maymun taklidin timsalidir ve bu timsalin mümessilleri memleketimizde mebzul miktarda mevcuttur ve işleri güçleri hakikat ve tahkik ehline tecavüzden ibarettir. Bu tecavüzün başlıca hedeflerinden biri de Ulu Hakan Abdülhamit Han Hazretleri'dir.

Abdülhamid'in Sultan İkinci Abdülhamit olduğunu tasrihe hâcet var mıdır? Yoktur! Nitekim çokları ve meselâ Nahit Sırrı Örik, mübarek ismini daha da kısaltıp Sultan Hamit demektedirler. Sultan Hamit Düşerken romanını okudunuz mu? Siz evvelâ üstad Necip Fâzıl'ın Ulu Hakan İkinci Abdülhamid Han'ını mı okumak niyetindesiniz? Olur, bu daha iyi! Sonra da piyesini okursunuz, değil mi?

Efendim, bu girizgâhtan sonra sadede gelelim. Sadedimiz pek acıklı, pek can yakıcı, pek vahimdir.

Orta yerde sûretini gördüğünüz kesik, Milli Eğitim Bakanlığı'nın neşrettiği ve talebeye bedava dağıttığı Ortaöğretim Türk Edebiyatı 11. Sınıf Ders Kitabı'nın 2007 senesinde Ankara'da tab' edilmiş nüshasının 20. sahifesinden

- Edebî metin ...., ... ve ....
.... şartlardan yararlanılarak ortaya konulan sanat eseridir.

3. II. Abdülhamit zamanında Namık Kemal'in *Vatan yahut Silistre* adlı piyesinin temsilinden sonra izleyicilerin oyunun etkisiyle gösteri yapması ve tiyatroların bir süreliğine kapanması edebî eserin hangi yönünü gösterir?

A) Sosyal hayatın edebî esere etkisi
B) Edebî eserin sosyal ve siyasi hayata etkisi
C) Edebî eserin düşünce hayatına etkisi
D) Edebî eserin bilime etkisi
E) Güzel sanatların edebî esere etkisi

kesilip taranmış ve huzurlarınıza çıkarılmıştır. Ol kitabın yedi adet yazarı vardır. İsimlerini burada zikretmek istemiyorum.

Gördüğünüz gibi burada "II. Abdülhamit zamanında Namık Kemal'in Vatan yahut Silistre adlı piyesinin temsilinden" bahsolunuyor. Azıcık tarih bilenler, şunu da bilirler ki, mezkûr piyes Sultan Abdülaziz zamanında 1873 senesinde temsil edilmiş ve onu tahttan indirip Şehzade Murad'ı tahta çıkarmak isteyenlerin nümayiş ve tezahüratlarına vesile olmuş idi. Bunun üzerine padişah da piyesin müellifi Namık Kemal'i Magosa'ya sürgüne göndermiş idi. Daha sonra hakikaten Sultan Aziz tahttan indirilmiş ve dahi canından olmuş –cinayete mi kurban gitti, intihar mı etti deyü münakaşalar olmaktadır- V. Murad unvanıyla tahta çıkan zatın saltanat makamını dolduramayacağı anlaşılınca da Sultan Abdülhamit Han tahta çıkmış ve Meşrutiyet'in yolunu açmak üzere Kanun-ı Esasi hazırlatmış idi. Bu ilk anayasayı hazırlayan komisyonda Magosa sürgününden dönmüş olan şair Namık Kemal dahi bulunmuştur.

Tarihî hakikat böyleyken, bir ders kitabında neden çocuklarımıza "yanlış bilgi" verilebilmektedir?

A) Kitabın yedi yazarı da ne tarih bilmektedir, ne edebiyat tarihi.

B) Bu yanlışı biri yapmış, kalan altısı imza attıkları kitabı okumak zahmetine katlanmamışlardır.

C) Yazarlar, Yeni Türk Edebiyatı doktorası yapmış olan bakan Hüseyin Çelik'i zor duruma düşürmek istemişlerdir.

D) Abdülhamit düşmanlığı bu yanlışı yapanların da, yanlışın farkına varmayanların da şuur altlarına iyice yerleşmiş ve şuurlarını yemiştir.

E) Bu yanlış, lise öğrencilerinin dikkatlerini ve tarih bilgilerini sınamak kastıyla mahsus yapılmıştır.

ZABİT BİZİ TA'N EYLEME

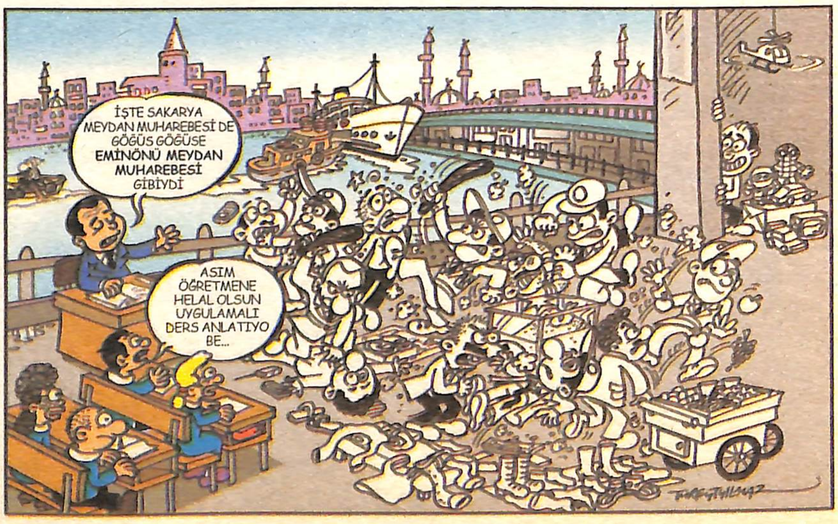

ŞEHR-İ TELAŞ
ÇAĞRI CEBECİ
BİR UÇAK YAŞASIN KURTULDUK!
ELİNLE GÖSTERME OĞLUUM. AYIP!
ABİ GEÇEN GÜN ARKADAŞLARLA FIRINDA PATATES YİYODUK. FIRIN SICAK GELDİ DIŞARI ÇIKTIK
LANGIRT HOLDİNG TEN AYŞE HANIM ARIYOR.. BAĞLIİM MI? CİIK GAAARK!!
NE CİMRİ ADAMSIN HULKİ ABİ. Bİ SEKRETER ALAMADINMI DOĞRUDÜZGÜN ŞURAYA?
KUŞ YEMİ
BAK SEVGİLİM! ORTADİREĞİN BATIŞI BURADAN ÇOK GÜZEL GÖRÜNÜYOR..
AYY HARİKA. ÇOK ROMANTİK.
GULP
HASTANIN DURUMU AĞIR MI DOKTOR BEY?
EVET! YAKLAŞIK 20 KİLO VERİRSE DURUMU HAFİFLER...
OBUROLOJİ BÖLÜMÜ
BU KÖŞEYİ DOKTOR GÖZETİMİNDE OKUYUNUZ.. BENDEN SÖYLEMESİ.
MEMNUN OLDUM. BENİM İSMİM DE TAYTIS..
HI! ŞAKA MI BU?
YOO. BABAM ÇOK AMERİKAN FİLMİ SEYREDERMİŞ DE.. Bİ FİLM DE GÖRMÜŞ. ÇOK BEĞENMİŞ..
ANLADIM.
İKİ BİLET RİCA EDİİM. PENCERE KENARI OLSUN..
İ.E.T.T BİLET BAYİİ
İLK DEFA MI BİNİYOR-SUNUZ?
ACİL
KARISIYLA ÇİN LOKANTASINDA YEMEK YERKEN KAVGA ETMİŞLER. DURUMU VAHİM.

reklamların acı yüzü...

kenar yazıları

halil kaleli

Teferruat Efendi'nin Maceraları...

Büyük Yunus ne demiş? "Söz ola kese savaşı, söz ola kestire başı!" Sözün değeri, "sözüm ona" değildir! Yani söz gerçekten değerlidir! O yüzden eskiler boğazı dokuz boğum yapmışlar, "söz gümüşse sükut altındır" demişler.

Ya söz altınsa? Bu sükutun hiçe sayılması anlamına gelir. Sükutun "hiç" olmadığı, son yıllarda kullanılan bir kavramla en iyi şekilde ortaya konulmaktadır: Susma hakkı, temel insan hakları arasına girmiştir...

Türkiye'de konuşmak, gıllıgışlı mevzulara girmek, sükutu her zaman önemli kılmıştır. Bir zamanlar bir büyüğümüz "Gonuşan Türkiye" sloganını ortaya atmıştı. Sonra o büyüğümüz en büyüğümüz oldu, Ankara'nın en yüksek rakımlı tepesinde oturdu, ne kadar konuşan insanımız varsa, satırla doğranmasına çanak tuttu!

"Konuş konuş heyecanlı oluyor" yüreklendirmesine kapıldığı sanılan bazı zevat son günlerde diline bir söz dolamış: Söz konusu olan vatansa, gerisi teferruattır!

Ne derin bir söz! Şapkam olsa hemen çıkaracağım! Memlekette şapkalı adam kalmadı ki, şapkalar çıkarılıp göğe atılsın!

Malum söze uyalım ve vatanı bir kenara ayıralım... Vatan siyasî sınırlarımızla tahdit edilmiş yer midir? Yoksa, siyasî sınırları aşan bir yönü var mıdır? Şu anda ülkemizi yönetenlerden feşmekan zatın doğduğu Makedonya'daki şehir, vatan mıdır? Dilimizin konuşulduğu, kültürümüzün yaşadığı yer vatan mıdır değil midir? Kıbrıs vatan mıdır? Musul 1926 yılına kadar vatandı, sonra ne oldu? Şimdi vatan olan Hatay 1938 yılına kadar vatan değil miydi?

Dat diri dan dan! Vatan da vatan!

Vatan insansız bir coğrafya mıdır?

Vatan idealsiz bir toprak parçası mıdır?

Maddî vatan tamam. Peki manevî vatan? O vatanın üzerinde yaşayan insanların geçmişi, kültürü, değerleri, inançları, ülküleri,ümitleri, sevdaları... işte onlar da manevî vatan. Manevî vatan kaybedilmişse, maddî vatanı kimse elinde tutamaz.

Millet teferrut!

Devlet teferruat!

İnsan teferruat!

Hukuk teferruat!

Önce "vatan"da anlaşalım! "Vatan şairi" ne diyor: Git vatan Kâbe'de siyaha bürün, bir kolunu oradan meşhede at!

Bu sözü Namık Kemal söylemiş olabilir mi?

Teferruat yani "millet" yoksa, vatan da yoktur!

Millet yoksa, onun iradesi yoksa, onun hukuku yoksa, onun değerleri yoksa, inancı yoksa, ideali yoksa...Hiç şüpheniz olmasın, vatan teferruattır!

Biz tefekkür ederken, kapımınızın çalındığını duymamışız. Israrla çalınınınca kapıyı açtık. Gelen kimdir?

Şapkasında "teferruat" yazan bir zat!

"Sen git de vatan gelsin!" deyip kapıyı örttüm!

TeNZIR

UÇ UCA YAŞAM

(CORTAZAR'DAN YOLA ÇIKARAK)

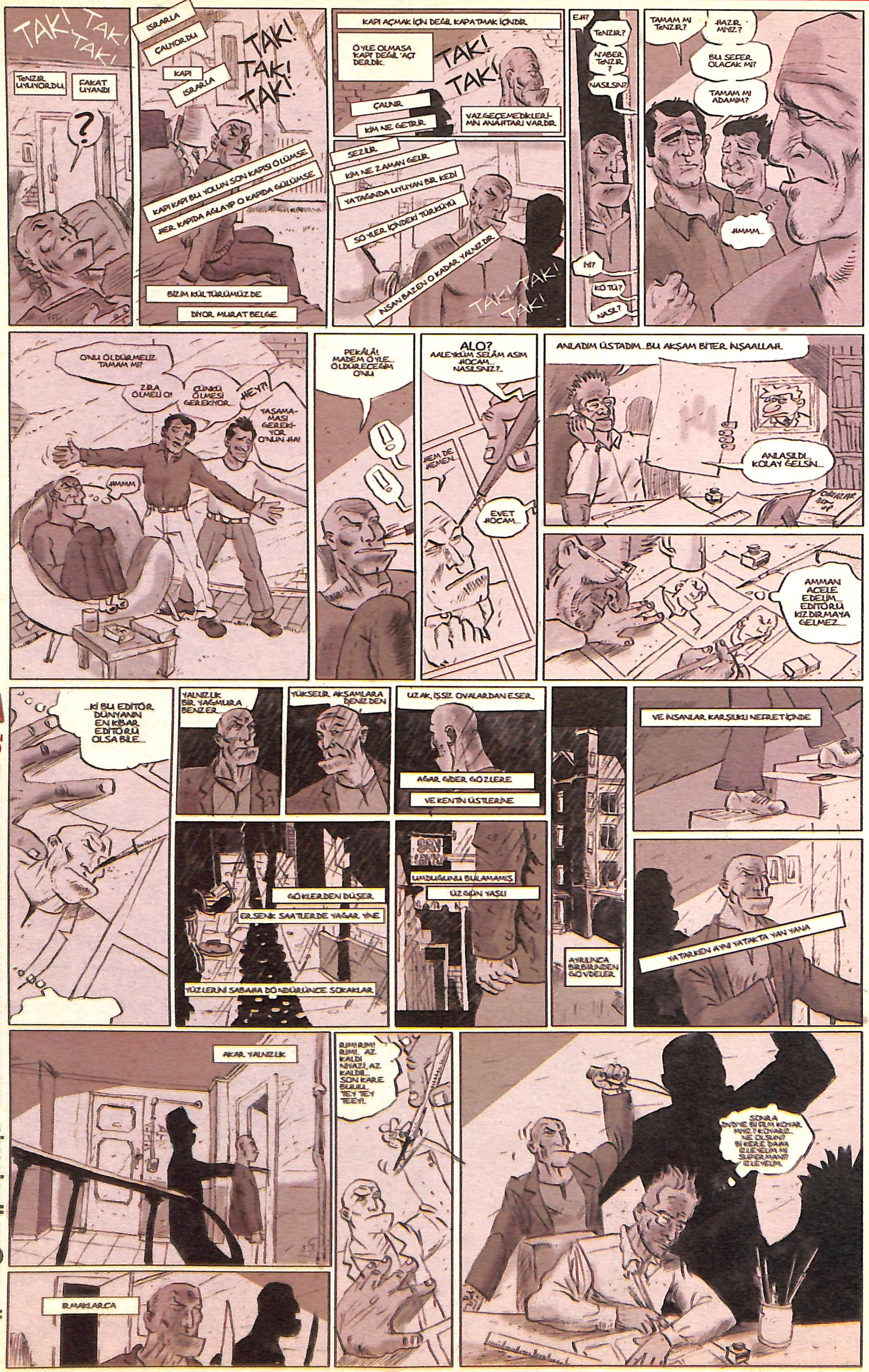

niyazicolbey@gmail.com

(devam edecek)

ULVİCE
ulvi alacakaptan

TAVANSIZ
Büyüklerden biri bir vaize taşsız bir yüzük vererek
- "Al bunu da bana dua et"
deyince vaiz şu karşılığı vermiş:
- Allahım sana cennette tavansız bir köşk ihsan eylesin!

NEREYE
Bir köylü fukahadan birine,
- Abdest almak için soyunup göle girdiğim zaman yüzümü ne tarafa döndüreyim? diye sorar Fakih şu cevabı verir:
- Ne tarafa soyunduysan o tarafa döndür de elbiselerini çalmasınlar.

İSLAM'IN ŞARTI KAÇ?
İki köylü konuşuyorlar:
- Recep seni ağlamış görüyorum yanakların da kızarmış dayak mı yedin ne?
- Ah kardeş sorma... Köyün imamı demin kahvede "İslam'ın şartı kaç?" diye sordu.
- E sen de "İslam'ın şartı dokuzdur" diyemedin mi?
- Ne diyorsun be, Allah'ı seversen! On ikiye kadar çıktım da yine razı olmadı.

Külliyat-ı Letaif (Faik Reşad-Ahmet Özalp) KİTABEVİ 1995

KURT'UN VADİSİ
Koyun dereden su içiyormuş. Başında bir Kurt bitmiş.
- Seni yiyeceğim çünkü suyumu bulandırıyorsun.
- Nasıl olur Kurt Kardeş ben suyun aşağısından içiyorum, sense suyun başındasın. Kaynağın orada... Ben senin suyunu bulandıramam ki...
- Olsun seni yiyeceğim. Çünkü bir gün suyun başına geçersen suyu bulandırma ihtimalin var!

BÜYÜK DAYI YILDIZI
Muammer Karaca benim büyükdayım, yani babanemin ana baba bir kardeşimdir. Mikrop mu dersiniz geni mi münasip görürsünüz, benim kanıma tiyatronun girişi o cenahtan.
Can dostum Zihni Göktay, 'Dümbüllü 110 Yaşında' toplantılarında anlattı:
Bir gazeteci Muammer Bey'e sordu:
- Türk Tiyatrosu ivme kazanamıyor. Batılı seyirci ile Türk seyirci arasındaki farktan mıdır bu?
Muammer Bey bir dil aşığı, bu 'i v m e' lafından hazetmedi önce ve:
- Batılı seyirci bir oyunu beğenmediği zaman sahneye laf atar, yumurta atar, domates atar. Bizim seyircimiz ise, içine atar

SON TAHLİLDE
Aslında **'Son Tahlilde'** adlı bir gösteri sergilemek benim en sondüşüneceğim bir şey bile değildi.
Hatta açık söyleyeyim; bu tür popüler kültür şeysileri fazlasıyla kasar beni.
Ancak ne yapayım ki bıktım, bıktırdılar.
Ben de "çivi çiviyi söker" diyerek işkenceden zevk almayı denedim.
Madem öyle, işte böyle dedim.
Ben de bir insanım çünkü;
son tahlilde!

SON TAHLİLDE STAND/UP-MEDDAH
organizasyon için
birliksanat@gmail.com
(0532) 644 51 46

ulvialacakaptan@mynet.com

NECMETTİN ÇANAK

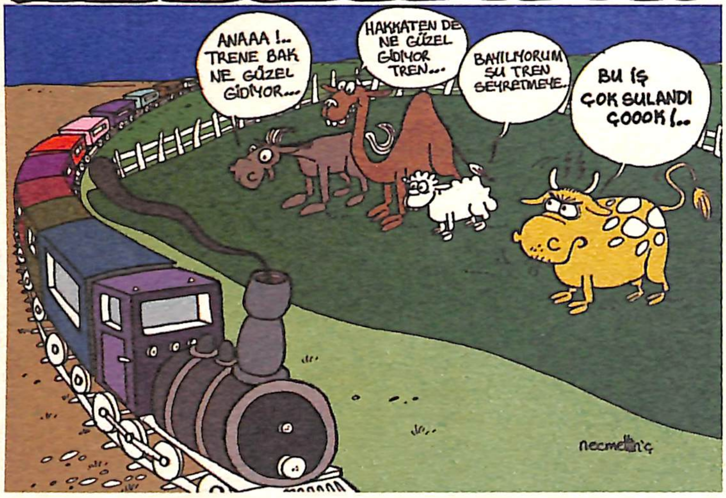

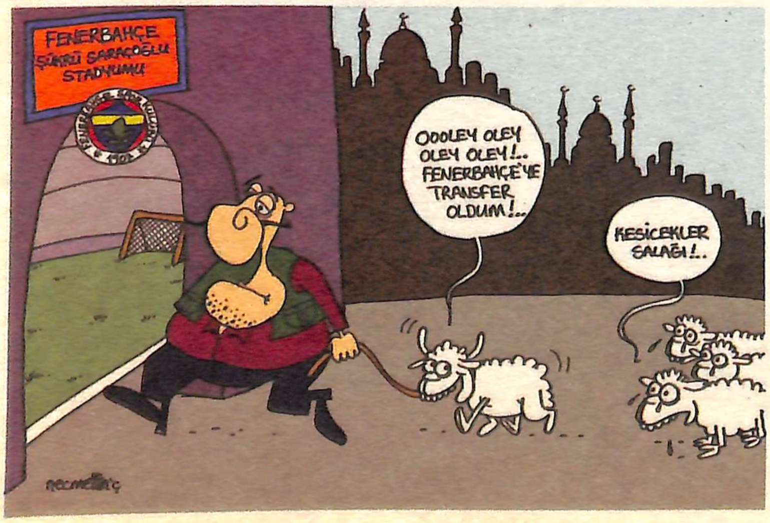

Ahmet Tanju Muşul

Gördüm Görüştürdüm

Mustafa Alcan

Urfa mı acılıydı, Adana mı?

Kıymetli okuruma selam eder, iki perdeli müzikli yazıma başlarım...

Evlenecek veya yeni evli gençlere, mutlu bir hayat için benzer şeyler tavsiye edilir. Bunların en başında; "işi evine, evi işine götürme" cümlesi gelir. Bu tavsiyeyi hayata geçirmenin zor olduğunu kabul etmekle beraber, uygulanmasının hayati önem taşıdığını da düşünüyorum.
Nasıl önem taşımasın efendim?
-Bir dönercinin evine döner bıçağıyla gitmesi, sizce de ayakta durabilen tombulumsu her şeyi döndüre döndüre kesme tehlikesi taşımıyor mu?
-Bir taksi şoförünün çocuklarının her atçılık oynama istediğini, "taksimetre açarım haa" tehdidiyle geri çevirmesi ufacık kalpleri kırmaz mı?
-Bir veterinerin, eşinin pişirdiği leziz bir tavuk soteyi mesleki hassasiyetinin kabarmasından ötürü, hane halkına zehir etmesi güzelim midelere büyük bir zulüm olmaz mı?

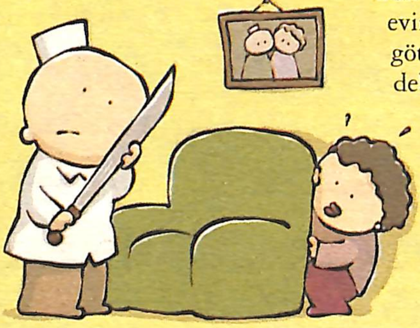

Bunlar neyse de, bir de işini evine hayatta götüremeyecek olanlar var; debbağ, filizlemeci, ebis kontrolörü ve insan vücudundaki kemik ve kaslarda oluşan bozuklukları elle veya aygıt kullanarak tedavi eden şiropraktörler gibi...

Duydunuz mu bilmem ama; gazete, dergi, televizyon, radyo, matbaa, kitap, müzik, sigorta, turizm ve petrol gibi işlerden sonra Aydın Doğan abimiz, ciğara işine de giriyormuş. Biricik Tekel'imizi(!) gözüne kestirmiş. En son ise; telefon rehberi işine girdiğini, yıllar öncesinden bildiğimiz Altın Sayfalar'ın yüzde ellisini aldığı duyduk. Belli ki Sayın Doğan, kendi şirketlerinden birinin "yenibirişkom, yenibirişkom, yeni bir iş yeni bir iş yeni bir hayat" şeklindeki reklam cıngılını çok ve her daim ciddiye alıyor. Yeni iş yatırımları yapmaya bu kadar yatkın bir Türk iş adamı varsa, bize de düşünmek düşer.
-Ey Aydın Abi, ömrü dürüm ve lahmacun yemekle geçmiş bekar gurbetçiler olarak, şu köşe başında 'Urfa Mı Acılıydı Adana mı?" isimli bir dürüm marketler zinciri kurmak istiyoruz. Ne dersin?
-Aydın Baba, internete yatırımı çok önemsediğini duyduk ve bir proje tasarladık. Adı da; "**ruberubbook.com!**" Feysbuk'un yerlisi yani. Düşünsene abi, millet girecek ve eski hacı arkadaşlarını bulacak. Manyak iş yapar he. Ne demişler; bazı işlerin parası, bazılarının ortamı makbuldür!

Aman efendim yerim dolmuş.
Yıktık perdeyi, eyledik viran.
Gidiyorum ama aklımdasınız her an.

Hayal Market

Ahmet Altay | admin@e-mizah.com

Merhaba sevgili dostlar. Köşem ile alakalı ya da alakasız:) görüş ve önerilerinizi mail adresime bekliyorum. Sevgi ile kalın.

"Mizahı Seven, Hayatı Sever."

Seni Dövebilme İhtimalini Sevdim Mualla!

Melek Demir

-Hulusi müjde, terfi ettim. Artık senden iki kat daha fazla maaş alıcam, ikramiyeler, tatiller, yılbaşı promosyonu da cabası. Oh be, üniversite diplomam nihayet bir işe yaradı.

Niye sustun Hulusi, rengin de sarardı. Ayol hasta mısın? Aman diim,üşüttün mü yoksa?

-Evet, üşüttüm. Yahu kadın bu ne biçim bir haber? İnsan şöyle bi alıştıra alıştıra der. Pat diye, böyle bi afra tafrayla, adeta çemkirir gibi mi söylenir terfi? Annem haklı çıktı: "Oolum,okumuş kız alma, bu seni parasıyla döver" dediydi de inanmadıydım. Ee, bu evin reisi bensem, sen beni paranla ezmeden, ben seni şöyle acılı ezme gibi eziim de anla kocandan fazla kazanmak neymiş, anandan emdiğin sütü burnundan getirip, orta iki mezunu bir kadın olmadığına pişman etmezsem seni...

-Hönk! Senin ağzından çıkanı kulağın duyuyo mu Hulusi? Ben "Terfi ettim, artık maddi sıkıntımız kalmıcak, rahat rahat yaşıcaz" diyorum, sen bana neler anlatıyosun. Hem niye dövüyon beni, sen ne kibar, ne mastırıklı, ne doktoralı bi adamdın vakti zamanında. Şimdi haza bir öküz oldun. Allah Allah, "Hem kariyer yapalım, hem çocuk diye" çıktık yola, selam verdik sağa sola, nihayet elimiz biraz para görecek, azıcık insan gibi yaşıcaz derken, adam insanlıktan çıktı. Hulusi, şişt, Hulusi.. Bırak elindeki odunu. Ayol manyak mısın? Şişt, kime diyorum ben ya...

-Bırak odunumu Mualla. Odunumu alabilirsin, onurumu asla. Ben orda burda, hakkımda "Karısından daha az kazanıyo, kadın parasıyla geçiniyo" dedirtmem, doorarım valla adamı. Yarından tezi yok istifa etcen, diplomaları sobaya atcan.Yoksa yiicen sopaya katlancan..

-Öyle olsun. Ben de koca dayağı yiicek göz var mı? Arivederci. Şirket beni Kanarya Adasına tatile gönderiyodu. Uçak biletim çift kişilikti.. Ama senin çift kişilikli olduğunu bilmediim için "kocamla giderim" diye düşünüyodum. Kaderine küs. Artık annenle kariyer planlaması mı yaparsınız, başka kız mı ararsınız bilemem. Ben gidiyorum. Seni terk ediyorum Hulusi.

Mualla, dur Mualla. Ay vallahi şaka yaptım karıcım. Yahu bugün gazetede okudum da: "Kocasından daha çok kazanan kadın habire dayak yiyomuş" diye bi haber, ona özendim. Yoksa ben de isterim, sen kazan, ben oturiim. Evimin erkee oliim. Hem hayat müşterek değil mi canım? Paraları getir ki harcamak bana düşsün değil mi? Gerekirse çocuua da bakarım, olmadı annemin eline sıkıştırırım üç beş kuruş. O ilgilenir. Mualla. Gitmeee. Beni bu kör kuyularda kariyersiz bırakma..

Çizofreni

numan kodal

Amerikalı araştırmacılar hiç durmadan 6 saat boyunca koşabilen fareler ürettiler.

Kebikeçin Günlüğü

Yusuf Turan Günaydın

Telif=Halef
Tercüme=Telif

Değişmez gündemi kitap olan Kitap Üst Kurulu (Encümen-i Kütüb) yönetimi o gün mevzuyu kitap telifi ile sınırlandırmıştı. Malûm konu sınırlandırmak, başarılı bir telifin ilk adımıdır.

Mevzu, yazma eyleminin büyüsünden, telif yapayım derken intihal çıkarmaya, oradan taze kitaplara, ilgi alanına girdiği halde nasılsa o güne kadar gözden kaçmış müellefâta kayıyor, bir sürü kıssa-i lâ-tentehî almış başını gidiyordu.

Bu tür sohbetlerin âteşîn körükleyicileri umumiyetle oradaydılar. Fakat bir eksikle... Neyse ki çok geçmedi; mevzu derinleştikçe cismen orada nâmevcut bulunan hızlı kitapşör Kassâboğlu İsmail, âniden rûhâniyetiyle temessül ediverdi. Orada değildi ama onlarlaydı... Tam piyasadaki tercüme kitapların el-perîşânü'l-berbâdü'l-vîrân hâllerinden söz edilirken ortamı ihya edecek bir fikr-i mesajî gönderdi:

"Men ellefe fekad istahlefe!"

Sübhanallah... Türkçe tekellüm olunulan mecliste Arabiyyü'l-lafz bir sünûhât vukû bulmuştu. Anlayacağınız bu, -her zamanki gibi- cep mesajı vasıtasıyla vürûda geliyordu.

Elbette, tercüme işi bendenize düştü: "Telif eden halef bırakmış olur"du tamam da, mevzu o an tercüme kitaplar üzerinde odaklanmıştı. Eveeet, zaman, hikmeti tercüme konusuna yöneltme zamanıydı ve tabii ki gene iş başa düşmekteydi.

Cümleyi aynı vezinde tavzîhan tadîl eyleyerek hikmete hikmet kattım:

"Mer terceme, fekad iste'lefe."*

* İZAH: Cümledeki "iste'lefe" fiili, önceki cümlenin veznine uygun bir türetmedir; daha da açığı uydurukçadır. Bu durumda cümlenin mânâ-yı münîfi şu olmaktadır: "Kitap tercüme eden, telif etmiş olur." Uydurma için Kûfiyyûn ve Basriyyûn ulemasına özür beyan olunur. Ayrıca tavzîhan tadîl "uyarlayarak" demektir denilebilir.

Huzur Sokağı

Turgut Yılmaz

Kuş Dili

Hicabi Kırlangıç

Kısaltmalar Üzerine Kısa Bir Dalga

"Küçük güzeldir" sloganı pek tutulmuştur. Kendi çapında pek çok şey anlatabilir bu slogan. Konumuz bu olmadığından üzerinde durmayıp başka tarafa atlayacağız. Hani diyorum ki şöyle bir slogan ortaya atsak tutar mı? "Kısa güzeldir." Elbette bunun ne anlama geleceğini açıklamak şartıyla. Mesela yolun kısası makbuldür. Çünkü daha çabuk varılır kısa yol varsa. Ya da sigaranın kısası daha az zararlıdır. Çünkü insanın ömrünü daha az kısaltır. Kısa yol deyince aklıma modern kısa yollar geldi. Şu bilgisayar adını verdiğimiz akıl ve duygu savar cihazda kullandığımız kısa yollardan söz ettiğimi, zeki olduğunuz için, hemen anlamışsınızdır. Hakkaten kısa güzelmiş diyebiliriz, bu kısa yolları hesaba katarsak. Kısa deyince aklıma başka bir şey geldi. Zaten bir şey deyince benim aklıma başka bir şey geliyor. Aslında çoğu insan böyledir sanırım. İnsanı şöyle tanımlayabiliriz belki: Bir şey denilince aklına başka bir şey gelen yaratık.

Her neyse, aklıma gelen şeyi burada söylemezsem unutacağım ve aklıma başka bir şey daha gelecek. Uzun sözün kısası, kısa deyince kısaltmalar geldi aklıma. Özellikle bazı kurum (bacadaki isten söz etmiyorum) adlarını kısaltmak âdettir mesela. Eskiden böyle değildi herhalde. Vakit azlığından, başka bir deyişle zaman kısalığından, birkaç kelimeden oluşan isimleri kısaltma temayülü içindeyiz insanlar olarak. Genellikle birkaç kelimeden oluşan kurum ya da kuruluş adlarında yer alan kelimelerin baş harflerini alıp tek bir kelime gibi söyleriz veya yazarız. Mesela SHÇEK neyin kısaltması? AŞK neyin kısaltması diye bir kitap olduğu aklıma geldi birden. Ama tasnif dışı bir şey bu. Bu yüzden geçelim. SHÇEK, yani Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu. Bu kısaltmaya baktığımızda kısaltmayı bir kelime gibi okumak oldukça zor görünüyor. Çünkü üç ünsüz yan yana gelmiş. Üç ünlü de yan yana gelseydi biz bundan da bir şey çıkaramazdık. Ünlüler yan yana gelince ancak magazinciler bir şey çıkarabilirler zaten. Öyleyse kısaltmaların okunabilir ve kolay anlam çıkarılabilir olmasına dikkat etmek lazım.

Bazen de kısaltmada her kelimenin baş harfinin yanında bazı kelimelerin ikinci, hatta üçüncü adları da olabiliyor. Örnek mi istiyorsunuz. Bir düşünseniz epey örnek bulursunuz. Ben şimdi nerden bulayım? Bir de Türkçenin bir ağzında dilek istek kipi gibi anlaşılabilecek kısaltmalar var. Hem de çok sık rastlıyoruz bu tür kısaltmalara. Mesela ASAM, ESAM, SÜMAM, ATAM, PAŞAM, MAŞAM vs. Bu tür kısaltmaları duyunca aklıma hep "Atam tutam ben seni/ Şekere katam ben seni/Akşama baban gelende/Önüne atam ben seni" türküsü geliyor. Yukarıdaki örneklerin bazıları size atmasyon gelebilir, ama bu tür kurumlar var ya da yakında olabilir. Bir de bazı vakıfların kısaltmaları var, sonları hep AV, AV diye bitiyor. Biterse bitsin. Senin başka işin yok mu diyenler olur mutlaka. Aslında doğru söylüyorlar. Benim başka işim yok mu da boş işlerle vakit harcayıp sizin de vaktinizi telef ediyorum? Hemen bu yazıdan vazgeçiyorum. Bana ne insanlar neyi nereden kısaltmak istiyorlarsa kısaltsınlar. Zaten OTAM'daki konferansı kaçırmamam lazım.
Vesselam.

Hobarey

Adem Mermerkaya

PALA'S PANDIRAS

Sadık PALA

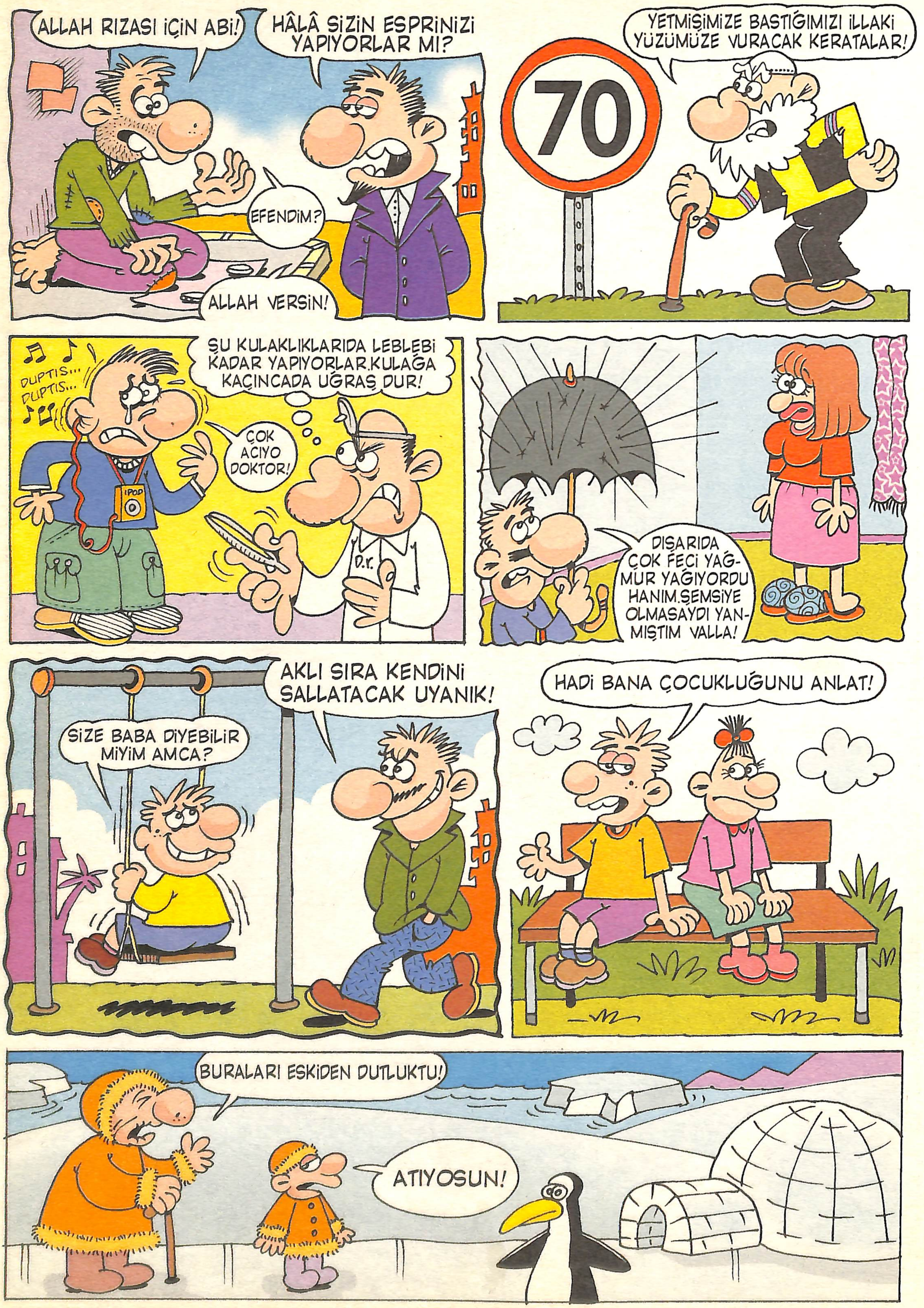

niyazi Bey'in muhteşem hayatı

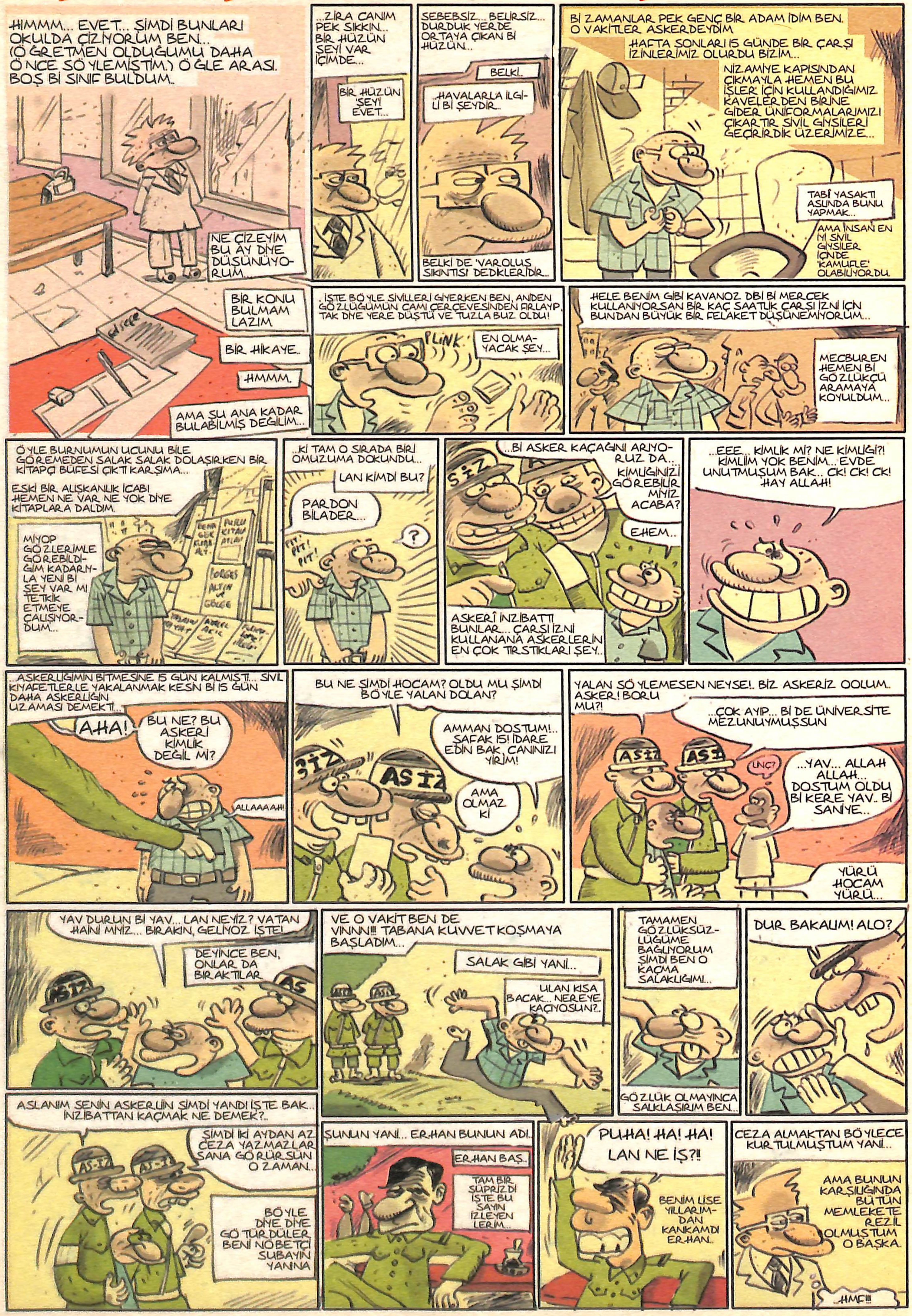

yasir buğra eryılmaz

Canavarın Hikmeti

murat karaca

Okul gezisine çıkan çocuklar girdikleri mağaradaki gizemli bir boşluğun içinden yuvarlanarak esrarengiz bir tünelden aşağı düştüklerinde, kalkıp üstlerini silkelerlerken karşılarında bir canavarın oturduğunu gördüler. Bir süre oraya buraya kaçıştılar ama canavar her defasında koca pençeleriyle çocukları engelliyordu. Canavar kaçmaktan yorgun düşen çocuklara "Soracağım bilmeceyi bilirseniz sizi bırakırım." dedi koca ağzıyla. Onlar da çaresiz, "Sor haydi." dediler. "Çarşıdan aldım bir tane eve geldim bin tane." "Nar!" diye atıldı küçük çocuklardan biri. Canavar anında çocuğu kaptığı gibi cumburlop midesine attı. Hepsi dehşet içinde birbirlerine bakakaldılar. "Nar değil miydi?" diye sordu en cesur olanı. "Nar olmalı!" dedi. "Cevap Nardı!" diye yükseltti sesini. "Hayır, cevap incirdi." dedi canavar pis pis gülümseyerek. "Hiç narın içinde bin tane parça gördünüz mü?" "Nasıl olur?!" diye öne atıldı bir başka çocuk, "Binlerce yıllık bir geleneği hiçe sayıyorsun!" "Tamam o zaman!" dedi cesur olan, "Seninle bir anlaşmaya varalım. Ben kalayım, diğerlerini bırak." "Hayır" dedi canavar "Bakıyorum da çok kahraman görünüyorsun. O kadar kahramansan şu sorumu cevapla da görelim: Ben giderim o gider, arkamdan tin tin eder." Arkadan bir tanesi "Gölge deme sakın." diye fısıldadı. Çocuk da ikircikli bir halde: "Bi-bilemiyorum." dedi "Cevabını bir kağıda yaz o zaman, o kağıdı da ikimizin arasında bir yere koy." Canavar, "Yoksa bana güvenmiyor musun?" dedi. "Ben babama bile güvenmiyorum! Kaldı sana güvenicem!" diye toklaştırdı sesini çocuk. Canavar biraz da utanarak: "Benim okumam yazmam yok ki" diyebildi. Çocuk suratında beliren hain gülümsemeyle, "Çok yazık! Bizler hepimiz okuma yazma biliyoruz." dedi alaycı bir şekilde, "Değil mi çocuklar!" diye sordu arkasındakilere. "Eveet!" diye onayladı diğerleri hep bir ağızdan. "Bizler," dedi "Daha birinci sınıfta söktük okumayı!" Bunun üzerine canavar çekingen bir ses tonuyla "Cevabı size çizerek versem olur mu?" diye sordu. "Oldu bakalım." dedi cesur çocuk. "Çiz bakalım. Sonra katlayıp ortaya koy." "Tamam. Kağıt var mı?" dedi canavar. "Kağıt olacaktı!" dedi çocuk sesini sertleştirerek. "Bir bakalım!" Çantadan defterini çıkardı ve bir elini bastırarak diğer eliyle sayfayı yırttı. "Al!" dedi uzatarak. "Şimdi sen kalem de istersin!" dedi. "Yok" dedi canavar. "Kalemim var benim." "Kalemi varmış duydunuz mu çocuklar!" dedi çocuk başını geriye meylederek. "Hah!" diye güldü dudağının bir ucuyla. Canavar arkasını dönüp eline aldığı kömürle kağıda bişeyler karalamaya başladı. Çizerken sürekli arkasındaki kuyruğa dönüp bakıyordu. Az sonra sivri parmaklarıyla beceriksizce katlayıp kağıdı ortada herkesin görebileceği bir yere koydu. "Haydi ver bakalım cevabı!" dedi bu sefer canavar pişkin bir edayla. Çocuk düşündü: "Cevap gölge demiyorum." dedi. Canavar kaşlarından birini kaldırarak: "Eh." dedi biraz sinirle karışık emniyetle: "Peki ne diyorsun?" "Ben şu arkanda sallanan çirkin kuyruğu diyorum. Cevap bu!" dedi, "Kuyruk! Canavarın gözleri faltaşı gibi açıldı. "Şimdi bakalım bir kağıtta ne varmış!" Canavar anında kağıda pençesini attı ve kendine çekti. "Durun!" dedi, "Bişey eksik çizmişim." Aldı kağıdı ve bişeyler daha karaladı. Geri koydu "Şimdi bakın." dedi. "Aaa..." diye bir ses yükseldi çocukların arasından. "Olmaz ama" dedi cesur çocuk "Sen mızıkçılık yapıyorsun."

Canavar kıpkırmızı olmuştu elini kolunu sallayıp "Eeh Bilemedin işte!" diyerek cesur çocuğu aldı ve cumburlop midesine attı. "Ee?.." dedi canavar, "Oyuna devam edelim mi?" Çocuklar korku ve gözyaşı dolu gözlerle birbirlerine bakıyorlardı. İçlerinden biri sordu titreyen sesiyle, "Doymadın mı?" "Doymadım!" diye cevapladı canavar. "Doymak nedir bilmem!"

"Biz size bir bilmece sorsak peki?" diye sordu akıllı bir çocuk. Canavar şaşırdı "Sorun bakalım." dedi ne yapacaksınız bakalım görmek isterim der gibi başını yana eğerek, "Bilmeceyi dinliyorum." "Ama," dedi çocuk, "Bildiğiniz her bilmece karşılığında bir çocuk dışarı çıkacak." "Bildiğim mi?" dedi gülümseyerek, "Oldu." dedi canavar anlaşmayı baştan kabul ederek. "Salak galiba" diye düşündü. Sırıtmaya başladı. "Canavar bey gülmeniz bittiyse bilmeceye başlıyorum." dedi akıllı çocuk. "Sor bakalım" dedi. Pis pis sırıtıyordu. Çocuk bilmeceyi sordu: "Pare pare dolunca, Tane tane bulunca, Yane yane yanınca, Hare hare olunca, Han da demem, Gak da demem, Kündeye gelin, Ben gelmem, Tok tok olurum, Pak ile bilirim, Bilin bakalım; Ben kimim?" "Taş!" dedi canavar hiç düşünmeden. "Bravo!" diye bağırdı bilmeceyi soran çocuk. Bütün çocuklar birden sevindiler. Çocuklardan biri gitmeye hazırlanırken. "Durun" dedi: "Bi saniye" canavar şaşırmış: "Cevap taş mı?" dedi. "Elbette öyle" diye cevapladı çocuk. "Ancak? Nasıl olabilir?" dedi canavar şaşkınlık içinde. "Bunu saymıyorum. Yanlışlıkla bildim." Çocuklardan biri "Olmaz!" dedi "Bildin işte. Yaaaa!" Ağlamaya başladı. Sonra diğerleri de katıldılar bu zırıltıya. Hep birlikte ağlıyorlardı. "Bizi de yiyceek!" diyerek. Zırıltı dayanılmazdı. Canavar çocukları susturmak için birer birer yakalayıp ağzına attı ve yedi katır kutur sesler çıkartarak Neden sonra katurtuların sona ermesiyle beraber ortalığı bir sessizlik kapladı. Ağır yediği için üstüne bir ağırlık çökmüştü canavarın. Tatlı bir uyku bastırdı. Olduğu yerde öylece uyuyakaldı.

Uyurken çocuklar karnını yarıp dışarı çıkmaya başladılar. Canavar bunu gözleri yarı açık şekilde izliyordu. Kalkıp onları kovalamak istedi fakat kımıldıyamıyordu. Sonra karnından çıkan çocuklar ona asla bilemeyeceği sorular sorup dalga geçmeye başladılar. Sesini çıkaramıyordu. Derken terler içinde uyandı. "Fazla yemiş olmalıyım..." diye düşündü. Yediklerini eritmek için mağaranın içinde dolaşmaya başladı.

"Günlerdir uyuyamıyorum..." diyordu uzanmış halde. "Peki, bu durum ne kadar zamandır devam ediyor?" diye sordu top sakallı bir canavar ellerini birleştirmiş bacak bacak üstüne atmış şekilde. Yuvarlak camlı bir gözlük takıyordu. "Sanırım o çocuklardan sonra oldu. Her gece rüyama girip benimle dalga geçiyorlar." Canavar uzun saçlı güzel bir canavarın dizlerine yaslanmıştı. "Bilemiyorum" diyordu "Belki de yaptığımız yalnış. Çocukları yememeliyiz." "Sevgilim" dedi güzel canavar, "Sadece biraz kafan karışmış hepsi bu. Gel buraya."

Çocukları yediği yere gelmişti. Mağaranın bu bölümüne uzun zamandır uğramamıştı. Yürürken bir çantaya takıldı ayağı içini açtı. Defterleri, kitapları karıştırmaya başladı.

İlk başlarda sadece resimlere bakıyordu fakat daha sonra okuma fişlerinden kelimeleri, derken okumayı söktü. Bulduğu her kitabı okuyordu. Okudukça daha da aydınlanıyordu.

Canavar arkadaşları başka çocukları yakalamış onu da çağırdılar. "Gel!" dedi birisi "Bu çocuklar çok taze!" "Canım istemiyor." diyordu. Onu ilgilendiren artık çocukların elbiselerinin içindeki değil çantalarının içindekiydi.

Aylar sonra bizim canavar kalabalığının ortasında elinde tuttuğu kitabı havaya kaldırarak haykırıyordu. "Böyle daha ne kadar sürecek! Çocukları yiyerek kendi geleceğimizi tehlikeye atıyoruz. Gün ışığına çıkmalıyız! Yaşasın Aydınlık!"

Çok geçmeden canavar meclisi idam kararını verdi. Canavarı götürürlerken kitaplardan öğrendiği kıymetli bilgileri haykırıyordu. "Güneyde dağlar kıyıya paralel uzanır!" "Bir üçgenin iç açıları toplamı yüzseksen derecedir!".

Tüm canavarların toplandığı görkemli bir kalabalığın ortasında başı vurulurken canavarın son sözleri "İyelik ekleri! İyelik ekleri!!!" oldu...

Stratejík Noktalar

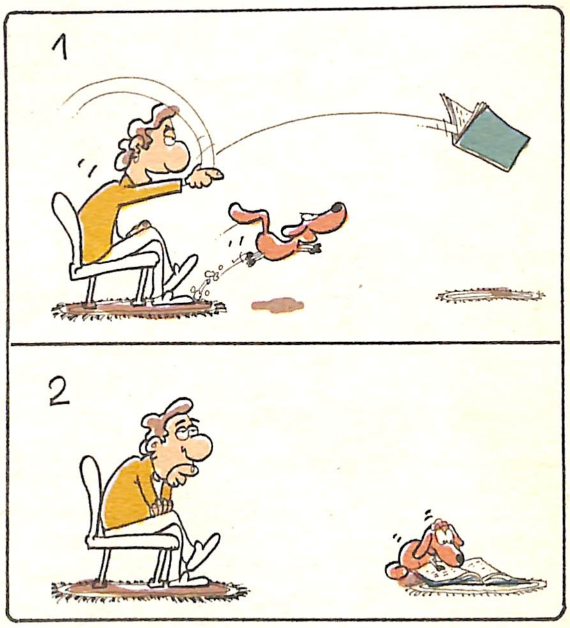

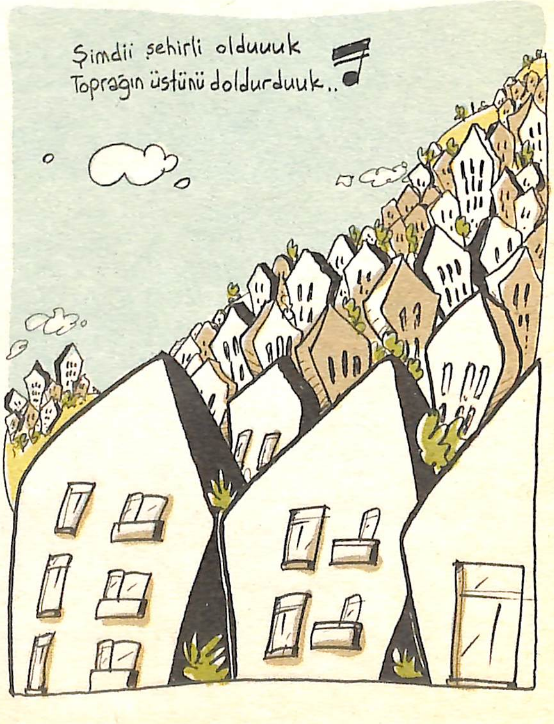

mehmet keskínkılıç

kayıp hatıralar dükkanı
yazan-çizen: volkan akmeşe
Şehir içindeki bir çok yol macerasının içinde şöyle bir sahne hep olurdu;
Ağbi Levent'e kadar gelebilir miyiz?
91-04
Sonuç da çoğunlukla bu şekilde...
Fakat bu hem yorgunluk, hem de yeni maceralar demekti. Otobüsün homurtusu içinde geçeceğimiz yolların tüm güzellikleri artık bizimdir. Pilimiz bitene kadar yürürdük, parklarda dinlenir, heyecanlı, yalan dolan hikayeler anlatır, bir arkadaşı çekiştirir, Yarım yamalak şehir efsanelerinin içine kendimizi sığdırırdık.
Yolumuzun üstündeki evlerin bahçelerine dalmayı da ihmal etmezdik. Hele ki yazın her bir dut ağacı bir hazineydi. Çatlayana kadar yer, üstümüzü başımızı toza toprağa bulayana kadar ağaçlara iner çıkar, evin sahibi kovalayana kadar oradan ayrılmazdık...
Kimi zaman da, -artık ne işimiz varsa- Bir alışveriş merkezini gezmeye teşebbüs eder fakat kirden pasaktan dolayı içeri alınmazdık.
Şu aşağıdaki sahneyi hatırlayınca bu hikayeyi çizmeye karar verdim; Elimdeki kese kağıdında bir kilo dut var, eve gidiyorum. İki velet otobüsün açık kapısından içeri uzanıveriyor.
Ağbi Üsküdar'a kadar gelebilir miyiz?

Dinayet Hoca dinsel muhtevalı sorularınızı yanıtlıyor...

Kuzey Irak tan Mülayim Serturan (44)

Hocaların Hocası Dinayet Hoca; sözlerime başlarken selam eder mübarek ellerinden öperim.

Fazla traşın cildi bozmaması için sadede geliyorum.

Muhterem Hocam ayıptır söylemesi benim köroğlu bütün gün sizin türk tv lerindeki karı- kız programlarını izleyip "bir gün ben de bu programlara çıkıcim kendimi menşur seni irezil edicim" deyip duruyo. Ben de onun yüzünün fiziki haritasını Türkiye'nin siyasi haritasına çeviriyorum.

Valla karının suratı tsunamiye uğrayan kumdan kaleden beter oldu

Hocam hocam! bizim bu avratlara ne oluyo? Bunları tv den soğutma duası var mı? Sözlerimin sonunda tekrar selam eder, mübarek ellerinden öperim.

Cevap: Evet benim yumuşak isimli sert adamım yazık günah değil mi can yoldaşına. Dövüyor ve iyi halt yemiş gibi ballandıra ballandıra anlatıyorsun. Senin yaptığının ne insanlıkta, ne dinde, ne kitapta yeri var. Olsa olsa ateşte yeri vardır. Tv lere gelince o konuda ben de çaresizim. Senin için yapıcam tek dua ise; ellerin kırılsın, boynun altında kalsın, kanına ekmek doğransın, canlı bombalara gelesin, saddama komşu olasın emi.

pardon

gökhan özcan
cemal satkın

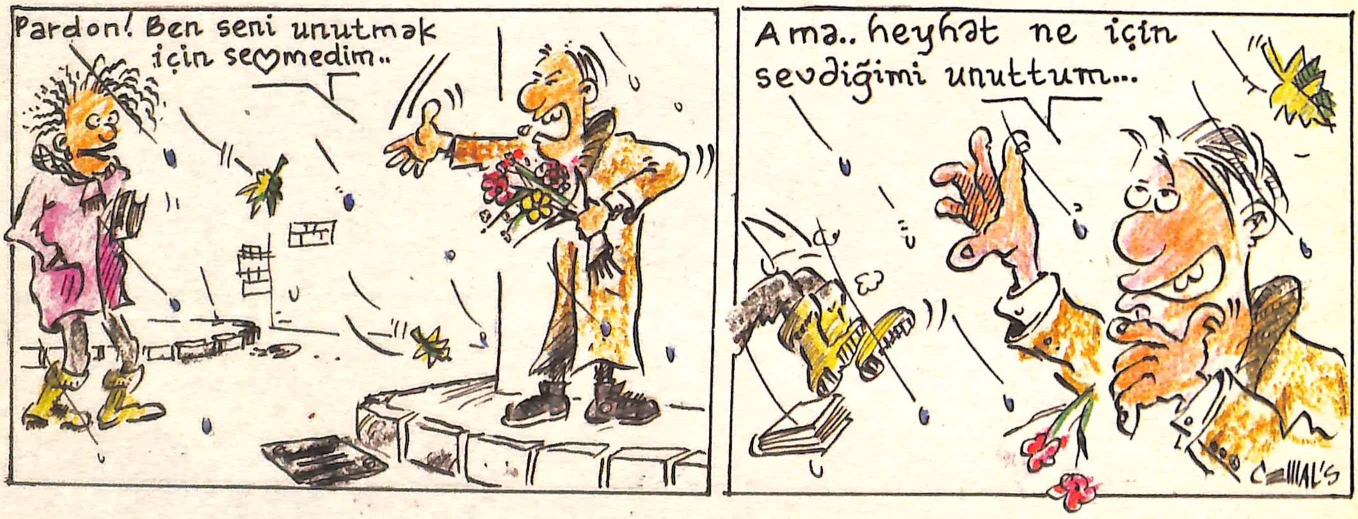

ABONE KAMPANYASI
50 YTL
31 ARALIK SON GÜN
GENÇ
AYLIK GENÇLİK DERGİSİ
kredi kartına 5 taksit
• CAFCAF ile beraber her ay 2 dergi
• Genç Ajanda -bloknotlu-
• Genç Masa Saati
• Genç Havlu

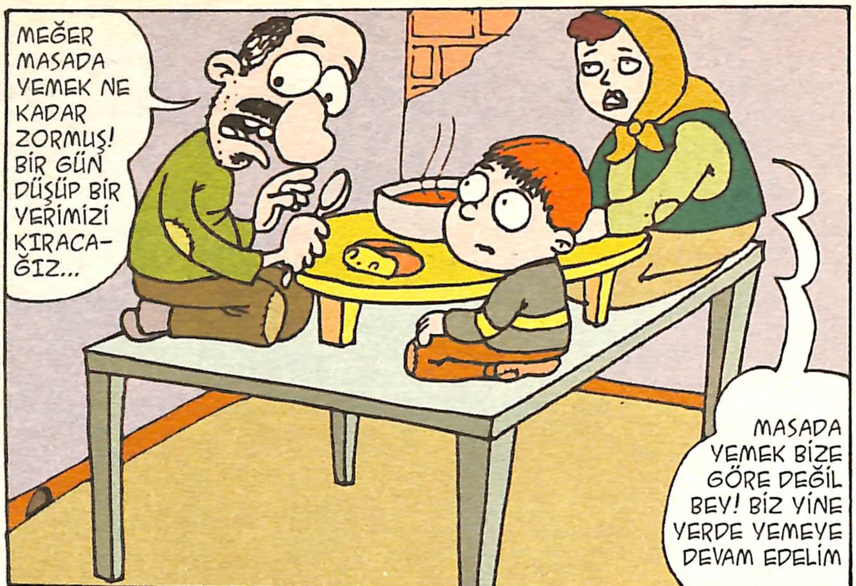

ahmetercan@istanbul.com

Figan-ı Lügati-t Türk'ten seçmeler

Ömer Faruk Dönmez

"Türban"

Türban nedir, insanlar neden türban takarlar, başörtüsü ile türban aynı şey midir, insanların kamusal alanda türban takmaları toplum hayatını nasıl etkiler, liselerde ve üniversitelerde türbanlı kızlar ne gibi problemlere neden olmaktadır, anayasada bir değişiklik yapılıp, Müslümanların yaşadığı bir ülkede Müslüman kızların başörtüsü takmaları serbest bırakılsa, devletimiz gümbedek yıkılır mı gibi son derece hayati birtakım konulara geçmeden evvel, tabi□ki, sözcüğün kökenine bakmak istiyoruz.

Bu felsefi/sosyolojik/psikolojik/ansiklopedik sözlüğün sabıkalı okuyucularının hemen tahmin edeceği gibi, "türban" sözcüğü 'tür' ve 'ban' sözcüklerinin birleşmesiyle oluşmuştur.

'Tür' hepimizin bildiği üzere, 'çeşit' demektir. Bir genel cinsin içinde, ortak özellikleriyle farklılaşan ayrı bir grubu belirtmek istediğimizde kullandığımız bu kavram; 'edebi türler, yemek türleri, bitki türleri' gibi tamlamalarda yer alır. 'Ban' ise, 'banmak' fiilinin kökü olup; bir şeyi bir şeye batırmak anlamında kullanılır: 'yemeğin suyuna ekmek banmak' gibi.

Fransızcada turban, İtalyancada turbant, eski Türkçede tülbent, Farsçada dulbend şeklinde kullanılan, fakat günümüzde kullanılması yasak olan ve Türk Dil Kurumunun Türkçe Sözlüğünde 'ince kumaştan yapılmış, başı sıkıca kavrayan bir baş sargısı' şeklinde tanımlanan türban; nasıl olup da 'tür' ve 'ban' sözcüklerinin birleşmesiyle ortaya çıkmıştır; gelin, şimdi biraz buna değinelim.

Güvenilirliği çok tartışmalı bazı kaynaklardan aldığımız bilgilere göre "tür-ban" aslında çok lezzetli, az yağlı, hafif bir yemektir. Rivayet olunur ki bundan yüzyıllar önce, Ortadoğu'da, aptalların yaşadığı bir ülke varmış. İnsanlar o ülkede çok yer, çok uyur ve çok konuşurlarmış. İşleri güçleri yemek yemekmiş bu insanların. Tabiki böyle bir memlekette herkes şişkoymuş, herkes obezite hastasıymış. Bazı vatansever aydınlar, herkesin obez olduğu bu ülkedeki düzeni değiştirmek istemişler ama ne mümkün! Kralın yemek fabrikaları, yatak fabrikaları, televizyon kanalları ve koca koca ilaç fabrikaları varmış bir kere! Bu fabrikalarda üretilen yemeklerin, yatakların, televizyonların ve ilaçların satılması için tabiki halkın bol bol yemesi, yatması ve hastalanması gerekiyormuş. Kral ve kralcılar, çeşit çeşit, bol bol ve ucuz fiyattan yemek dağıtırlarmış halka. İnsanlar yemek yedikçe şişer, kilo üstüne kilo alırlarmış; kilo aldıkça uyur, uyudukça aptallaşırlarmış; aptallaştıkça boş konuşur, gevezelik ettikçe onu bunu çekiştirmeye başlar ve birbirine düşer, kavga çıkarır, birbirlerinin kafasını gözünü yararlarmış. Kapitalist Kral ve adamları da bu şişko, geveze ve aptal halkı azdırdıkça azdırır, onlara, daha da şişsinler diye ucuzundan yemekler satar; yatıp yatıp uyusunlar diye rahat ve geniş yataklar satar; geç saatlere kadar seyredip gevezelik etsinler diye televizyonlar satar ve nihayet, kavgaların sonunda yarılan kafalarına basmak üzere pansuman bezi, tentürdiyot ve benzeri ilaçlar satar, köşeyi iyice dönerlermiş. İnsanların sömürüldüğünü gören ve bu sömürüye dur demek isteyen vatansever aydınlar da, seslerini duyuramadıkları için üzülüp dururlarmış.

Efendim, gel zaman git zaman, masal bu ya; iyi kalpli, dünya güzeli, kör bir koca ile sağır karısı, kralın yemek fabrikasının tam karşısına bir lokanta açmıııııış... Kör koca adeta elleriyle görür, kasada durur, müşterilerden hesabı alır, masalara servis yaparmış. Sağır karısı ise, lokantanın arka kısmındaki yemekhanede çeşit çeşit, güzel mi güzel, son derece lezzetli yemekler hazırlarmış. Bunlar öyle hoş, öyle nefis, öyle sağlıklı yemeklermiş ki anlatılmaz! Bu sağır-kör çift, müşterilere öyle tatlı davranırmış ki anlatılmaz! E tabi böyle olunca da, kralın ucuz ama şişmanlatan yemeklerini artık kimse tercih etmez olmuş; herkes şu bizim sevimli karı-kocanın lokantasına geliyormuş. O lokantada güzel ve sağlıklı yemekleri yedikçe, hastalık derecesinde şişmanlamaktan kurtulmuşlar bir kere. Sonra, obezlikten kurtulunca, ağırlık çökmez olmuş ve uyuyup durmaktan da kurtulmuşlar. Sürekli uyumaktan kurtuldukları için kafaları daha iyi çalışmaya başlamış ve birbirlerine düşmez olmuşlar iyi mi!!! Bizim Kapitalist Kral ve onun kraldan çok kralcı muhafızları dellenmişler tabi! Bir kere, yemek satışları neredeyse sıfır noktasına kadar düşmüş. Yatak satışları da öyle. Az yiyen ve sabahları erken uyanan halk, televizyon izleyip gevezelik etmeyi de bırakmış, kavga dövüş de azaldıkça azalınca, ilaç satışları da fena halde gerilemiş! Buyur bakalım! Ulan bir sağır karıyla kör kocaya yenik mi düşecek bu koskoca düzen! Bir sağır karı, bir kör koca çomak mı sokacak çarklarına! Kapitalizmin vahşi mantığı hemen işlemeye başlamış ve statükocular bu karı-kocayı yok etmeye karar vermişler!

Günlerden bir gün, kör kocanın sağır karısı, kalbinin sıcaklığıyla, yüreğinin temizliğiyle ve tabi Allahın izniyle bir yemek icat etmiş. Bu yeni yemek, çok değişik 'tür'de yemeklerin birleşmesiyle oluşan ve suyuna ekmek 'ban'ılan bir yemek olduğu için, kadıncağız buna "tür-ban" adını vermiş. Millet de müthiş rağbet etmiş bu yemeğe. Müfettişleriyle ve muhafızlarıyla bu lokantayı sürekli denetleyen ve bir açık yakalasa hemen kapısına mühür vurmak için sabırsızlanan kral; değişik türlerin birleşmesiyle oluşan ve suyuna ekmek banılan bu yemeği yasaklamak istemiş tabi□ki. Ama halkın bu kadar itibar ettiği, neredeyse nüfusun yüzde doksan dokuzunun sevdiği bu lokantayı kapatmak için de, işi kitabına uydurması gerekiyormuş! Ve tabi□ ki uydurmuş da!

Lokantayı teftişe gelen muhafızlardan biri, bir gün, açık yakalamak maksadıyla, yemekhane bölümüne girmiş. Kör adamın sağır karısı yine "türban" yapmakla meşgulmüş. Yaptığı yemeklere saç düşmesin diye başına da bir örtü takarmış bizim bu sevimli aşçımız. Kralın muhafızı şaşkınlıkla ve hınçla sormuş: "Nedir o başındaki öyle?" Sevimli, iyi kalpli ve sağır aşçı kadın, muhafızın ne dediğini duymamış ama uydurmuş. (Oh be nihayet bir tane yakaladık: "Sağır duymaz uydurur." sözünün ortaya çıkışı da bu tarihlere rastlar.) İyi niyetli aşçı kadın, muhafızın, yemeğin adını sorduğunu zannederek "Tür-ban!" diye cevaplamış bu soruyu. Kraldan fazla kralcı muhafız, hemen soluğu sarayda almış. "Sayın kralım!" demiş, "Düzenimizi bozan sağır aşçı kadının başında, türban denen bir örtü var. Gelin, anayasaya 'Kamusal alanda türban takılmaz.' diye bir madde ekleyelim. Sonra da kamusal alanı kafamıza göre tanımlayalım. Bu sayede o kadın yemek yaparken örtü takamayacak ve elbet bir gün yemeğe saç düşürecektir. Bunu tespit ettiğimiz anda da, basarız mührü lokantanın kapısına!"

Ve dedikleri gibi de yapmışlar. Hemen bir kanun çıkartarak, kamusal alanda türban takmayı yasaklamışlar. Lokantaları da bir çırpıda kamusal alana dâhil etmişler. İşte sevgili okuyucu "türban" budur. Aslında suyuna ekmek banılan ve değişik türlerde yemeklerin birleşmesiyle oluşmuş bir yemek olan "tür-ban" kralın yemek, yatak, televizyon ve ilaç satışları yükselsin diye yasaklanmıştır. Halk obez olsun, aptallaşsın, sürekli televizyon seyredip, uyuyup, birbirini yesin diye yasaklanmıştır. Kapitalist Kralın düzenine zarar gelmesin diye yasaklanmıştır. Aslında hesap başkadır ama, üniversiteye giden türbanlı kızlar da bu yasağın, bu menfaat hesaplaşmasının ve bu yanlış anlaşılmanın kurbanı olmuşlardır vesselam.

MURAT YILMAZ

DUA

Bıçak soksan gölgeme,
Sıcacık kanım damlar.
Gir de bir bak ülkeme:
Başsız başsız adamlar...

Ağlayın su yükselsin!
Belki kurtulur gemi.
Anne, seccaden gelsin;
Bize dua et, emi!

Necip Fazıl KISAKÜREK

Değerli yazar İbrahim Demirci'den birşeyler çizmesini istedik. O da bizi kırmadı, yandaki çalışmasını gönderdi. Demek ki, İbrahim Demirci üstadımız kendisini harflerden koparmak istemiyor.

herkes kendi işini yapmasaydı...

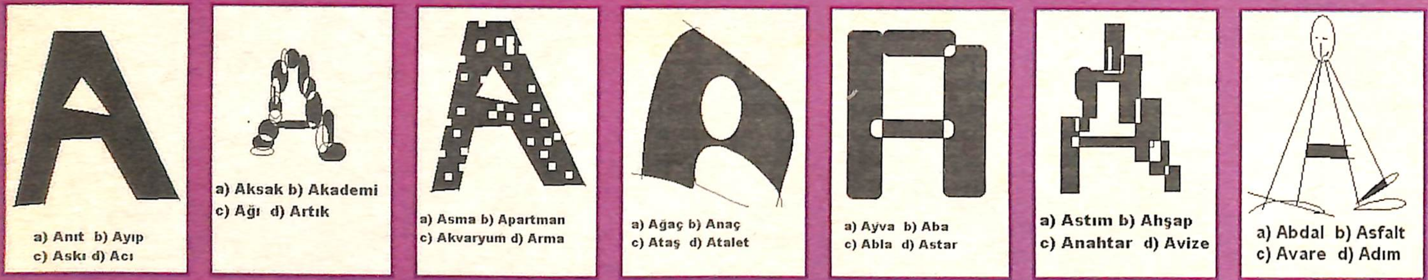

isitcomic@gmail.com

İSMİNİ YAZ, KES. İMZA ALMAYA UĞRAŞMA..:)